

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 71.

z KRAKOWA DNIA 16 WRZESNIA 1827 ROKU w NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa —

Obchód doroczney Pamiątki oddania Kraiowi tuteyszemu Księgi Konstytucyney ponowionym był w tej stolicy na dniu 11 b. m. z zwykłą Uroczystością łączącą oznaki wdzięczności Ludu Krakowskiego dla Naywspanialszych Dawców rzeczoney Księgi z uczuciami swobód nią zapawnionych.

Od wschodu słońca powtarzane co kilka minut wystrzały oznaymiły Mieszkańcom rozpoczęcie Uroczystości, około zaś godziny dziesiątej przybyli do Domu Biór Rządowych Delegowani od Kapituły Katedralney i Konsystorza Dycezyi Krakowskiej, którzy podobnie iak Naczelnicy innych Władz kraiowych złożyli zbranemu w całym Gronie Senatowi hołd uszanowania; a po daniu stosownych przez JW. Prezesa Senatu odpowiedzi, Senat otoczony temż Władzami, Cechami, i mnogim Ludem udał się do Kościoła Archiprzezbiteyralnego Panny Maryi, gdzie przy drzwiach wielkich przez JW. JX. Archiprzebitera Infulata tegoż Kościoła przyjęty i wprowadzony, znajdował się na Mszy Świstej czytający

przez JW. JX. Zglenickiego Suffragana Krakowskiego, i odspiewaney za pomyślność Nayaśnieszey Krainy tey Protektorów Modlitwie, po której *Te Deum* zaintonowanym zostało. — JJWW. Rezydenci Nayaśnieszey Protegujących Dworów, równie iak Osoby do Missyi Ich należące, raczyli bydy także temu Obrzędowi Religijnemu obecni. — Wezasie obiadu przez JW. Prezesa Senatu danego wnoszone Toasty obeymowały powtórzenie uczuć, którei Mieszkańcy tej Krainy ku Tworcom onay oddychają, i nawzajem życzenie powodzeń, równie Rządzącym iak Rządzonym usty JW. Darrest Taynego Radcy Poselstwa i Rezydenta Nayaśnieszey Dworu Pruskiego oświadczone. — Około godziny szostey z południa nastąpiła uczta dla Ludu w miejscu spacerów Publicznych Miasto otaczających przygotowana i ukończona Fajerwerkem do okoliczności zastosowanym. Resztę dnia żadnym nieprzyjemnym zdarzeniem nieprzerwanego, Publiczność cała poświęciła przechadzece wpośród oświeconego Miasta, którey naypiękniejszy widok sprzyjał.

Z Warszawy d. 6 Września.

W Imieniu Nayaśniejszego

MIKOŁAJA I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POLSKIEGO

&c. &c. &c.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na przełożenie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, po wysłuchaniu zdania ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, uznawszy potrzebę zaięcia gruntów prywatnych dla obwarowania Miasta Warszawy w przestrzeni począwszy od Rogatek Powązkowskich, aż do Rogatek Jerozolimskich, tudzież celem okopania Prochowni i pracowni artylleryczney pomiędzy Rogatkami Powązkowskimi a Wolskimi będących, według potwierdzonych przez ś. p. Xięcia Namiestnika Królewskiego planów, na mocy Art: 3 Prawa Seymowego z dnia 12 Października r. 1820 postanowiła i stanowi co następuje:

Art: 1. Dla wysypania wału i zrobienia dóg okopowych około Miasta Warszawy w przestrzeni od Rogatek Powązkowskich przez Wolskie do Rogatek Jerozolimskich, mają być zajęte na użytek publicznych grunta i własności prywatne w tymże kierunku położone, a mianowicie:

1. Część ogrodu łokci kwadratowych 12,259 mająca, dziedziczna Stanisława Augusta Szymanowskiego, zaś w posiadaniu emfiteutycznym Sukcessorów Maryanny z Pioreckich Klemińskich zostająca, przyległa posesyi Nro 24 za Rogatkami Powązkowskimi położony, na której znajduje się czternaście sztuk drzewek owocowych, 70 łokci sztachet i części parkapu drewnianego.

2. Część łąki należacej do nieruchomości oznaczonej Nro 2310, obemyiująca łokci kwadratowych 8657 prawem własności posiadanej przez Antoniego Rudnickiego.

3. Część łąki z ogrodem, należących do nieruchomości Nro 2274 lit: D. oznaczonej, obemyiująca w sobie łokci kwadratowych 2720 gruntu dziedzicznego Sukcessorów Zygmunta Mierzejewskiego, zaś łokci kwadratowych 2736 gruntu prawem emfiteutycznym przez tychże posiadanej, własnością Kościoła Panny Maryi będącego.

4. Część ogrodu łokci kwadratowych 86, i łąki łokci kwadratowych 767, należących do nieruchomości Nro 2272 oznaczonej, własnością Miasta Warszawy będących, które prawem emfiteutycznym Walenty Lanschafft posiada.

5. Część ogrodu wynosząca powierzchnię łokci kwadratowych 4197 dziedzicznego, Nepomuceny z Wilkońskich Korytowskiej, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym Kacpra i Małgorzaty małżonków Mirowskich.

6. Część ogrodu obemyiująca powierzchnię łokci kwadratowych 1206, będącego własnością Walentego i Maryanny z Borzymów małżonków Mierzejewskich, w którego posiadaniu emfiteutycznym zostaje Jan Puff.

7. Część ogrodu w powierzchni łokci kwadratowych 482, dawniej do Kościoła Sgo Jerzego teraz do funduszu ogólnego religijnego należącego, który prawem emfiteutycznym posiadają Michał i Maryanna z Bielickich małżonkowie Gaykowscy.

8. Część ogrodu obemyiująca łokci kwadratowych 533, należącego do Zgromadzenia XX. Franciszkanów w Warszawie, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym, dawniej Jacentengo Gaykowskiego, dziś Krzysztofa Piekiełkiewicza.

9. Część ogrodu w powierzchni łokci kwadratowych 1740 z własności Sapitła Sgo Łazarza, który posiadają prawem emfiteutycznym Mateusz i Bregida małżonkowie Stypułkowscy.

10. Część ogrodu powierzchni łokci kwadratowych 453 z własności Miasta Warszawy, w posiadaniu Kacpra i Małgorzaty małżonków Mirowskich zostającego.

11. Część ogrodu wynosząca powierzchnię łokci kwadratowych 219, będącego własnością Katarzyny z Wierzchowskich Barankiewiczowej wdowy, i nieletniej Maryanny Benigny Anny trzech imion Barankiewiczowej, który prawem emfiteutycznym posiada Antoni i Agnieszka z Olszewskich małżonkowie Jastrzępscy.

12. Część ogrodu czyniąca powierzchnię łokci kwadratowych 811, należącego do własności Szpitala Sgo Łazarza, zostaje zaś w posiadaniu emfiteutycznym Michała Szymanowskiego.

13. Część ogrodu powierzchni łokci kwadratowych 921, z własności w części Szpitala Sgo Łazarza, a w części klasztoru Panien Bregidek, a dziś funduszu ogólnego religijnego, zostającego w posiadaniu emfiteutycznym Fryderyka Jana Szymanowskiego.

14. Część ogrodu w powierzchni 380 łokci kwadratowych, będącego własnością Jana Hrabi Roztworowskiego, który prawem emfiteutycznym posiada Józef Zakrzewski.

15. Część ogrodu wynosząca powierzchnię 997 łokci kwadratowych, z własności Szpitala Sgo Łazarza i czyniąca powierzchnię łokci kwadratowych 212, z własności Katarzyny z Wierzchowskich Barankiewiczowej, i nieletniej jej córki Maryanny Benigny Anny trzech imion, i który posiada prawem emfiteutycznym Antoni i Joanna z Szymanowskich małżonkowie Grzegorzewscy.

16. Część ogrodu czyniąca powierzchnię łokci kwadratowych 1872, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym Michała Zajączkowskiego, którego własność należy do zniesionego Zakonu Panien Bregidek, a dziś funduszu ogólnego religijnego.

17. Część ogrodu łokci kwadratowych 658, własnością Miasta Warszawy będącego Nro 3105, a dawniej Nro 3197 oznaczonego, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym Anny Zajączkowskiej.

18. Część ogrodu powierzchni łokci kwadratowych 3594, na której znajduje się 55 sztuk drzew owocowych wprost ulicy Leszno położonego, z własności Michała Korwin Kochanowskiego, będąca w posiadaniu emfiteutycznym Piotra i Maryanny z Zajączkowskich małżonków Gaykowskich.

19. Część ogrodu powierzchni 4631 łokci kwadratowych, należącego do nieruchomości Nro 3102 i 3110 oznaczonych, a mianowicie łokci kwadratowych 2234 z gruntu, będącego własnością Zgromadzenia XX. Misjonarzy w Warszawie, i łokci kwadratowych 2297 z gruntów Rządowych po-Starościńskich, z których pierwsza część z będącym na nim parkanem drewnianym łokci 313 3/4, tudzież drzew brzoskwiniowych sztuk 13 w posiadaniu emfiteutycznym Karola Kahla, druga zaś w takimże posiadaniu Wawrzeńca Mikulskiego zostają.

20. Część ogrodu łokci kwadratowych 1969 i gruntu glinianego łokci kwadratowych 1374, należące do possessyi Nro 3108 oznaczonej, będących własnością Rządową, dawniej do gruntów Starościńskich należąca, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym Jakóba i Małgorzaty małżonków Boczkowskich, tudzież Karola i Ludwika z Boczkowskich, małżonków Werlichów.

21. Część ogrodu powierzchni łokci kwadratowych 855, własnością Rządową po-Starościńską, w posiadaniu emfiteutycznym Macieja a teraz Felixa Piotrkowskiego będąca, przyległa nieruchomości Nro 3107 oznaczonej.

22. Część ogrodu powierzchni łokci kwadratowych 796 do powyższej nieruchomości Nro 3107 należącego z gruntów Rządowych po-Starościńskich, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym Macieja Piotrowskiego.

23. Część gruntu powierzchni łokci kwadratowych 2196, a własności Rządowej po-Starościńskiej, którego wieczystym posiadaczem jest Roch Biernacki, tymczasowe zaś użytkowanie na nim ma Wincenty Boński.

24. Część gruntu powierzchni łokci kwadratowych 2756, z własności Szpitala S. Ducha pod Wsią Czystem, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym, dawniej Bogdaszewskiego, dziś Andrzeja Ablik.

25. Część gruntu powierzchni 320 łokci kwadratowych, Kałęczyn zwanego, położonego za Rogatkami Jerozolimskimi do własności Ignacego Wróblewskiego należąca.
 niemniej

Zaistem być ma na użytek publiczny, a mianowicie: dla okopania prochowni i pracowni artylleryczney, własnością prywatną lub w posiadaniu prywatnych będące gruntu, iako to:

1. Część ogrodu iarzynnego powierzchni łokci kwadratowych 4459 z własności Jana Roźniorowskiego przy ulicy Gęsiej Nro 2287 położoney, Józefowi i Maryannie Zakrzewskim małżonkom w posiadanie emfiteutyczne dana.

2. Część ogrodu iarzynnego z własności prywatney Katarzyny Barankiewiczowej łokci kwadratowych 6005 i z własności Rządowej dawniej do Kościoła S. Jerzego należący łokci kwadra owych 12,420 ogółem łokci kwadratowych 18,425 w posiadaniu emfiteutycznym Szczepana i Zuzanny Matuszewskich małżonków zostająca.

3. Część ogrodu iarzynnego łokci kwadratowych 12,096, gruntów dawniej do Probstwa Kościoła S. Jerzego należących, w posiadaniu emfiteutycznym Jana i Katarzyny małżonków Kamińskich będąca.

4. Część ogrodu iarzynnego powierzchni łokci kwadratowych 28,402, należącego również dawniej do Probstwa Sgo Jerzego, który dziś zostaje w posiadaniu emfiteutycznym Jacentego i Michała Gaykowskich.

5. Część ogrodu iarzynnego powierzchni łokci kwadratowych 2976 z gruntów własnością miasta Warszawy będących, zostająca w posiadaniu emfiteutycznym Kacpra Mirowskiego.

Art: 2. Zaięcie powyżey wyszczególnionych gruntów przywiedzionem będzie do skutku wedle Prawa Seymowego na wstępie wzmiankowanego.

Art: 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policji oraz Przychodów i Skarbu w czem do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyney dnia 14 Lipca 1827 roku.

Minister Stanu Prezydujący:

(podpisano) W. Sobolewski.

Minister Prezydujący w Komm:

Rząd. Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. K. Łucycki.

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Dywizyi

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Dywizyi

(podpisano) Kossecki.

Za zgodność:

(podpisano) J. Kulczycki Za Sekr. Ilnego.

Zgodność Kopii świadczą

Sekretarz Jeneralny Urzędu Muncypalnego

Miasta Stołecznego Warszawy,

G. Jahołkowski.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez dwóch Kuponów białych.

Przedający żądają zł. 83 gr. —

Kupujący ofiarują — 82 — 20

Istotnie nie przedano.

W Warszawie dnia 6 Września 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Z Odessy d. 23 Lipca D. K.

W Lipcu roku zeszłego, w czasie burzy na Dnieprze, dwóch szeregowych i felczer z batalionu osady Ekarerynosławskiej, przeprawiając się przez rzekę w niewielkiej łódce, zostali wywrócenii falami, wpadli do wody i znaleźli się w niebezpieczeństwie utonienia. Włościanie Powiatu Nowomoskiewskiego ze wsi Czapel, należący do Hrabiny Woroncowej, w liczbie sześciu, będąc widzami tego nieszczęścia, szypko rzucili się na pomoc tonącym, i z nadawcząną zęczością i roztropnością potrafili wydobyć ich na brzeg i zachować w życiu. O tym czynie poświęcenia się tych włościan dla miłości bliźniego, doniesiono zostało Jego Cesarzkiej Mości przez Naczelną Zwierzchność tego kraju, a Cesarz Jegomość, z oycowską miłością nagradzający wszelki uczynek dobry, raczył rozkazać dać każdemu z nich po sto rubli. Imiona tych włościan są: Jakób Walehura, (on także i Soroka), Leonty Krewiecki, Samuel Duchowienko, Dymitr Bielak; Makary Charczenko i Piotr Mowenko.

Z Paryża d. 1 Września.

Xzę Wellington odwiedzi, iak mówią, Króla w obozie St. Omer. Minister spraw wewnętrznych towarzyszyć będzie w tej podróży J. K. M., a Minister sprawiedliwości wydziałem jego zawiadywać będzie.

Biskup Rodezu i Xzę Talleyrand mieli u Króla prywatne posłuchania.

Wyrok przeciw Maubreil 1wszey instancyi, który Xcia Talleyranda znieważył, został w drugiej z 5 lat więzienia na 2 złagodzony.

Z wielkim zadziwieniem widziano w dniu S. Ludwika w kościele Panny Maryi dwóch cudzoziemców w zawoiach i wschodnim stroiu słuchających kazania, i sądzono, iż nawróciło się dwóch Muzułmanów, aż nakoniec dowiedziano się, że to byli chrześcianie Ormianie.

We Wtorek w wieczór policyia zabrała u tutejszych Xiegarzy opis pogrzebu Manuela w liczbie do 15,000 exemplarzy.

Minister Angielski Huskisson, który kilkakrotnie z Ministrem naszym Hr. Villele rozmawiał, odiechał ztąd w Poniedziałek na powrót do Londynu.

Gazeta Francyl umieściła list Beniamina Constant, w którym pisze, iż wierzy w chrześciańskie obławienie.

Wdowa po Desaugiers otrzymała od Króla 1500 Fr. pensyi.

W Poniedziałek Osagowie znaydowali się w teatrze opery, o godzinie 9 weszli tylnemi drzwiami do loży z umartwieniem mnóstwa ciekawych, którzy chcieli ich widzieć. Obie kobiety, które dosyć są szpetne, miały na sobie długie czerwone suknie, a mężczyźni do pasa nędzy, mieli na głowach białe i czerwone pibę, a na czołach srebrne blachy. Przypatrywali się z największą obojętnością wystawieniu komedyi Arystip i baletowi Siatce Wulkanu. Na używanie lorynetki okazali zadziwienie i radość. Po między przestaniem pili zdrowie parteru, który im podziękował daniem bravo. Z dotychczasowego mieszkania płacą miesięcznie 1500 Fr. i postanowili przenieść się w tańsze.

Pomnik Pethiöna, utworcy Rzeczypospolitey Hayti, stoi już gotowy w warsztacie P. Bouche, który publiczność przez dni 14 aż do wzięcia na okręt widzieć może.

Z Londynu d. 28 Sierpnia.

Pierwszy posłaniec, który poniósł P. Huskisson wiadomość o śmierci P. Canninga, minął się z nim, ale P. Huskisson do wiedział się o smutnem tem zdarzeniu przez telegraficzne doniesienie, i zaraz udał się napowrót do kraju. Dziś po 12tej godzinie przybył do swojego mieszkania na Somerset-Place. Zdaie się, iż zdrowie jego znacznie się polepszyło.

Dnia 24 b. m. Poseł Hiszpański, Hr. Ofalia, i Minister Portugalski mieli w wydziale spraw zagranicznych czynność z Lordem Dudley. — Dnia 25 Biskup Kanterburski rozmawiał z Vicehrabią Goderich.

Wczoray J. Królewicowska M. Xżę Klarencyi udał się do Windsoru, gdzie znajdował się na wielkim obiedzie, który Prezydent i obywatele tamecznego miasta dali, z powodu, że ten Xżę przyjął po zmarłym Xciu Jorku urządowanie w tem mieście.

Hr. Carlisle pracował wczoray z Margr. Landsdowne w wydziale spraw wewnętrznych. Lord Dudley udał się wczoray do J. K. Mci do Windsor, a za powrotem rozmawiał z Posłem Bawarskim, Baronem Getto, w wydziale spraw zagranicznych.

Wczoray w dziennym rozkazie oznajmionem woysku zostało: że gdy N. Pan raczył Feldmarszałka swojego, Xcia Wellington, mianować naczelnym wodzem woyska, przeto oznajmując się woysku o takowem mianowaniu.

W Birmingham na powszechnem zgromadzeniu obywateli uchwalony został adres do J. K. Mci z powodu śmierci P. Canninga,

wraz z podziękowaniem, że J. K. M. utworzył takie Ministerium, które potrafi utrzymać światła i dobroczynną politykę przez P. Canning w gabinecie naszego kraju zaprowadzoną.

Dnia 24 rano odpłynęła z Portsmouthu reszta floty Rossyjskiej do Kronstatu; lecz pozostało się tam kilkunastu Rossyian dla wydoskonalenia się w sztuce budowy okrętów.

Lord Bentinck każe tu 3 do 4 powozów stanu stawiać, dla wystąpienia w wschodnich Indiach z wielką okazałością.

Podróżująca Panna Hannah Kilham udaie się powtórnie do Afryki. Umie ona dokładnie język Murzynów i ułożyła dla swej potrzeby dwa słowniki. W Sierra Leona zamysła założyć szkołę dla rozszerzenia pomiędzy Murzynami wiary Chrześcijańskiej.

Liczba fałszerzów monety w Londynie powiększa się nie do uwierzenia; niema prawie dnia, żeby nie doniesione władzom o takowej zbrodni.

Gazety w Port-au-Prince na Hayti zapełnione są aż do 16 Lipca powiększemy częścią uwagami nad saskiem przeciw Prezydentowi Boyer. Według tych gazet spiskowi zostali iessacze dnia 3 Lipca straconymi, to jest kapitan i porucznik od 8go pułku piechoty, podporucznik i sierżant z gwardyi będącej na połowie żołdu, i oprócz tego skazany na śmierć został nieobecny Porucznik Bellegarde od 3go pułku strzelców gwardyi. Boyer przypisuje w swej oleszcie ten zamach iedyńie życzeniu wzniecenia nieładu dla rabunku. Spokojność w Port-au-Prince nie była ani przy odkryciu spisku, ani przy ukaraniu jego sprawców naruszoną.

Doniesienia z Rio-Janeiro dochodzą do 7 Lipca, lecz nie zawierają jeszcze oic o za-twierdzeniu pokoju z Buenos-Ayres, o któ-

rego jednak zawarciu listy prywatne z pewnością donoszą. Dnia 16 Czerwca udzielił Cesarz w swoim pałacu, otoczony swoimi Ministrami i wielkimi urzędnikami, wstępne posłuchanie Posłom od Hamburga i Bremy, i onych naysłaskawiej przyjął. — W Bahii zniszczony został dnia 12 Maia spisek, który miał za cel obalenie rządu konstytucyjnego i wykrzyknienia Don Pedro absolutnym Monarchą. — Mówią, iż Cesarz zamyśla się zaślubić z Królowną Bawarską. Wieść iakoby Admirał Brown oddał się z służby Bueno-Ayres, wcale się nie potwierdziła.

— Dnia 1go Września —

Gazeta Dworska z dnia 28 z. m. donosi o mianowaniu Hr. Fife szambelanem Królewskim w miejsce Margr. Londonderry, który złożył tę godność. Wielki Admirał Xzę Klarencyi mianował prywatnym swoim sekretarzem Kapitana Spencer, drugiego syna Hr. Spencer, w miejsce P. Hamilton, który oddał się dla słabości zdrowia. — P. Huskisson udał się nazajutrz po swoim powrocie z stałego lądu do Windsor do J. K. Mei. Powrócił ztamąd o godzinie 8 w wieczór i miał naradę z Vicehrabią Goderich. Wczoray o godzinie 11 udali się do Windsor na żądanie Króla Lord Kanclerz, Vicehrabia Goderich, PP. Huskisson, Sturges Burne, i P. Herries i bawili u J. K. Mei do godziny 3 z południa.

W Piątek obywatele Liwerpoolu na licznem zgromadzeniu postanowili P. Canning wystawić na wielkim rynku pomnik.

Xzę Wellington powrócił tu wczoray z Jorkshire i rozpoczął wczoray rano urzędowanie swoje jako wólcz naczelnny woyska.

Eskadra na czynienie doświadczeń pod Admiralem Hardy, która dnia 30go Lipca z Lizbony odpłynęła, powróciła teraz do Spithead.

Z wschodnich Indyy nadeszły doniesienia o śmierci znanego Raiaha Runjeet Singh.

Okręt Królewski Maidstone powrócił tu z Sierra Leone, gdzie rozchodziła się przyjemna wieść, że Aschatowie zawrzeć chcą pokoy z Anglią i oczekiwany tam był poseł tego narodu.

We Środek przybył tu przeznaczony z Rio-Janeiro goniec, poczem rozeszła się wieść, że wiezie Infantowi Don Miguel mianowanie od Cesarza brata jego na Rejenta Portugalii.

Pisma tutejsze zawierają następujący rys życia Hr. Capodistrias:

“Hr. Capodistrias urodził się w r. 1776 w Korfu. Rodzina jego odznaczała się od 1300 lat pomiędzy mieszkańcami wysp Jońskich. Odbył nauki w Uniwersytetach Włoskich i powrócił w r. 1798 do Korfu, gdy demokratyczna Władza we Francyi zniosła Rzeczpospolitą Wenecką. Oyciec jego był uwięziony i kommissarz Francuzki dla politycznych jego widoków groził mu wygnaniem, od czego uratowały go starania syna. W r. 1799 Francuzi musieli oddać wyspy Jońskie połączoney Rossyjsko-Tureckiej flocie. Oyciec Hr. Capodistrias znajdował się na czele deputacyi, która w Stambule kierowała układami względem losu siedmiu wysp Jońskich. Te zostały przez układ w r. 1800 za Rzeczpospolitą opłacaiając Porcie haracz uznane. Hrabia ten lubo młody, polecione miał sobie urządzenie Cefalonii, Itaki i Santa Maura, i od tego zaczął się polityczny jego zawód. Nowa Rzeczpospolita nie była w stanie oprzeć się wpływowi Ali Baszy Janiny. Brzegi Epiru, Butrinto, Wonizy i Prewezy, które pod iey opieką zostawały, osadzone były woyskiem tego Baszy, który w Bonapartem i jego Jenerałach znajdował obrońców. Jedna tylko Parga czyniła odpór.

Hasła, i tak Rząd Joński przez to nadwężanie traktatu poniósł, zrzuciła na wyspach Jońskich wojnę domową; aż nakoniec w r. 1802 Rossyyski pełnomocnik przybył do Korfu, dla przywrócenia pokoju i zaręczenia w imieniu rządu swojego konstytucyi. Na ówczas Cipolstris był sekretarzem stanu Rzeczypospolitey do spraw wewnętrznych, a później spraw zagranicznych, morskich i handlowych. Najużyteczniejszem jego urządzeniem było zaprowadzenie szkół normalnych, i takich przedtem na tych wyspach nieznano, i w których zaniedbany język narodowy był uczony. W r. 1809 gdy Ali Basza zagroził wyspie Santa Maura, Rząd Joński wyznaczył Hrabiego jako nadzwyczajnego komisarza i oddał pod jego zarządzenie całą milicyją siedmiu wysp, jako też Epirotyckich, Albańskich i Poloponńskich Greków, którzy zostawali w służbie Mocarstw sprzymierzonych. Podczas tej kampanii poznał Hrabia Kapitanów Greckich Kołokotroniego, Bozarysa, Karaiskakię i innych i dotąd zawsze z nimi był w związku. Przez pokój Tylicyjski wyspy Jońskie wróciły do Francuzów. Hrabia zostawał wprawdzie w kraju, ale bez urzędu. W r. 1808 powołany został od Rządu Rossyyskiego do Petersburga i wszedł w r. 1809 do Ministerium spraw zagranicznych. W r. 1812 towarzyszył poselstwu Rossyyskiemu do Wiednia. Później sprawował urząd naczelnika dyplomatycznego w głównej kwaterze wojska Rossyyskiego nad Dunajem, a dalej w wielkim wojsku w kampaniach 1813, 1814 i 1815 roku, i należał do wszystkich układów pamiętnego tego czasu. W Lisopadzie r. 1813 posłał go Cesarz Alexander do Szwajcaryi. Skutkiem jego poselstwa było, iż Szwajcaryi zaczęła wspólnie działać z Sprzymierzonymi przeciw Bonapartemu. Konstytucya Ligi Szwajcarskiej, i tak

teraz istnieje, jest poczęści za zniesieniem się z Ministrami innych Dworów i 22 Kantonami jego dziełem. Posiada tam zawsze przychylności, i Kantony Wodów i Genewy udzieliły mu nawet prawo obywatelstwa, a wszędzie doznaje dowodów szacunku i miłości. Podczas układów w Paryżu i Akwisgranie, tudzież Kongressu Wiedeńskiego doznawał największego zaufania od Cesarza Alexandra i należał do najważniejszych spraw, a między innemi do układu przez który wyspy Jońskie przesłały pod opiekę Anglii. W wszystkich tych czynnościach trzymał się zasad ludzkości i liberalnych, ale zawsze umiarkowanych w duchu pokoju. Od r. 1816 do 1822 piastował urząd Sekretarza stanu spraw zagranicznych w gabinecie Cesarza Alexandra. Po dowodach szacunku, którym go Cesarz Alexander i inni Monarchowie zaszczytli zdać się, iż zasłużył nie tylko na względy Monarchów, ale nawet uzyskał dla siebie mniemanie publiczne. W r. 1822 gdy Dwór Rossyyski nie zdawał się pochwalać zdarzeń w Lewancie i Grecyi, złożył swój urząd i oddał się do Szwajcaryi, wszelako doznawał zawsze przychylności Cesarza Alexandra i znakomitszych Rossyian. W Szwajcaryi żył skromnie i mierny swój majątek poświęcał na sparcie nieszczęśliwych Greków. Na początku r. 1826 przybył do Paryża, i głoszone, iż zaraz uda się zamtąd do Rossyi; lecz podróż ta odwlokła się aż do miesiąca Maia r. b. Za przybyciem do Rossyi dowiedział się o wyborze swoim na Naczelnika rządu Greckiego. Po dwumiesięcznem bawieniu opuścił znowu Rossyją i znalazł się teraz w Anglii. Przybycie jego poprzedził wyrok Cesarza Mikołaja, przez który zupełnie od urzędu uwolniony został, z zapewnieniem jednak osobistej przychylności Monarchy, co mu zaszczyt czyni.

DODATEK DO N^{ro} 74. GAZETY KRAKOWSKIEJ

z KRAKOWA DNIA 16 WRZESNIA 1827 ROKU w NIEDZIELĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° z.	Therm: czyli stop:aim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Wrześ:	cali lin:	stopnie	stop:			
god: 7	27 9, 125	+ 7. 6	84	Wschodni słaby	Pogoda z Chmur:	
12	" 8, 940	+ 17. 2	68	Połn: Ws: słaby	"	
11. 3	" 8, 584	+ 18. 2	56	Zachodni słaby	"	
9	" 8, 507	+ 12. 0	73	" "	"	
7	27 8, 287	+ 8. 0	81	żaden	Pogoda.	
12. 12	" 7, 740	+ 17. 7	62	Połn: Ws: słaby	"	
3	" 7, 292	+ 19. 2	60	" "	"	
9	" 7, 290	+ 11. 8	77	" "	"	
7	27 7, 811	+ 8. 0	81	Połud: Ws: słaby	Pogoda	
13. 12	" 7, 570	+ 17. 4	65	" "	Pogoda z Chmur:	
3	" 7, 066	+ 19. 1	60	" "	"	
9	" 6, 922	+ 12. 1	75	Zachodni słaby	Pogda	
7	27 6, 730	+ 8. 6	80	Zachodni słaby	Pogoda z Chmur:	
14. 12	" 6, 678	+ 18. 3	62	Połud: Za: słaby	"	
3	" 6, 494	+ 19. 4	57	" "	"	
2	" 6, 786	+ 12. 2	76	" "	"	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Od granic Hiszpańskich d. 21 Sierpnia.

Z Val de Carrol piszą, że przez niektóre okolice wyższej Katalonii niezadługo nie będzie można bezpiecznie przejeżdżać. Młodzieniec z Perte, który zapędził bydło do Barcelony, został dnia 12 idąc od Ripoll za-

trzymany, i chociaż okazał dowód, że jest rodowitym Francuzem, musiał się jednak okupić. Słychać, iż dwie inne bandy złoczyły się z Estanisem pod Berga i w 1800 ludzi udały się ku Kardonie, w celu zapewnienia porwania pieniędzy, które tam za sól

targu. Z Barcelony donoszą, iż niekonten-
tenci (los Agravidos) ciągle rabują. Dnia 12
b. m. kazali kommissarzowi policyi w Gra-
cia (o 2 minut drogi od Barcelony) powie-
dzieć, aby to miejsce opuścił, gdyż nie
chcą żadney zawisłej od policyi władzy po-
siadać; musiał zatem oddalić się zaraz do
Barcelony. Stróż nocny w rzeczoney wsi czę-
sto był od nich wywołany i z nimi rozma-
wiał, lecz oświadczył, iż żadnego z nich
nie zna. Wysłano do tej wsi 43 żołnierzy;
lecz Agrawidos kazali powiedzieć, aby ich
tam więcej posłano, iżby niepotrzebowali
dwa razy przychodzić po odebranie ich bro-
ni. Oddział z 25 jazdy udał się z Granol-
ler do Vich. W lasku pod Bongolt został
atoli wystrzałami przywitany; poległ kapitan
i 7 Indzi, reszta uciekła. Dnia 17 b. m. we
wsi o godzinę drogi od Barcelony z kaprała
i 3 żołnierzy złożona straż została zabita.
Buntownicy nakładają wszędzie znaczne kon-
trybucye, lecz zalecają władzom miejsco-
wym, aby ie tylko na bogatych rozkładali.
Z obawy zemsty nikt nie śmie należących do
tej bandy wskazywać.

Z Madrytu d. 24 Sierpnia.

Sądzą, iż Infant Karol przedsięwzięcie
dnia 15 Września podróż do Paryża.

Ministerium nasze działa pod przewo-
dnictwem Calomarde w zupełney zgodzie, i
nie zanosz się na jego zmianę. Tu panuje zu-
pełna spokojność, ale doniesienia z Katalo-
pii wzbudzają obawę.

Wczoray rozeszła się tu wieść, że Ce-
sarz Don Pedro z córką swoją Donna Marya
da Gloria dnia 20 przybył do Lizbony.

Minister wojenny chciał wszystkie pro-
wincjonalne milicje postawić na stopie wo-
jenney; ale gdy brakuje broni i mundurów,
jeden tylko pułk w Lorca postawiono w czyn-

ności. Na uzbrojenie reszty trzeba szukać fon-
duszów. W planie oszczędności, który Rada
stanu Królowi podała, znajdowało się po-
mniejszenie płacy officerów. Król własną
ręką przekrzylił ten artykuł i dodał, iż na-
leży urzędy bez obowiązków ograniczyć.

Z Lizbony d. 16 Sierpnia.

Wczoray obchodzone tu były imieniny
młodey Królowey Donna Maryi II. U Dwor-
ru w Cintra była wielka gala i ucałowanie
ręki, a w wieczór w teatrze Karola dano
nadzwyczajne wystawienie przy odśpiewaniu
pieśni konstytucyjnych.

Cesarz Don Pedro mianował wyrokiem
z dnia 28 Stycznia 1827 na żądanie Rejentki
Doktora Abrantes sekretarzem gabinetowym.
Lecz wyrok ten na przełożenie Posła Angiel-
skiego, P. Acourt, miał zostać zawieszony.—
W pismach, które Rejentka pod dniem 8
Czerwca od Cesarza otrzymała, niema byż
żadney wzmianki o jego do Europy podróży.

Żandarmeryia jest tu spieszo urządza-
na, która zastąpić ma w stolicy służbę wier-
ney gwardyi kupieckiej.

Wszystkie woyska Angielskie stoją w
okolicach stolicy. Szczęściem dla nich, iż
podczas terażniejszych upałów nie odhywaig
pochołów, boby ich wiele wymarło; nieda-
wno umarło wdrodze z Santarem do Thoma
8 żołnierzy z upału.

Do Chaves nadszedł list od Vicehrabi
Montealegre do jego szwagra Opata w San-
ta-Velha, w którym żali się na nędzne swo-
ie położenie, zwłaszcza na złe się z nim
obchodzenie w Hiszpanii.

Od granic Tureckich d. 16 Sierpnia.

Z Korfu donosi Gazeta powszechna pod
dniem 5 Sierpnia, że Lord Cochrane natra-
fił dnia 1 b. m. pod Zante na oddział floty

Tureckiey i z taką natarczywością nań uderzył, iż nieprzyjaciel zmuszony był uciekać i ośm wojennych okrętów dostało się w ręce Cochrana.

W Stambule panuje wielka czynność w urządzeniu i ćwiczeniu Tureckich woysk lądowych i morskich. Do posłów Europejskich przybywają prawie codziennie i od nich odchodzą gońcy. Niedawno zabrano w Dardanellach dwa Greckie okręty, z których jeden z Santorin, a drugi z Mikon pod Rossyjską banderą płynął, ale nie miały przepisanej karty bezpieczeństwa, tylko od nieupoważnionego do tego Konsula innego narodu paszport do przejęcia. Poseł Rossyjski P. Ribeaupierre uznał ten zabór za prawy i rozkazał zdjąć z nich banderę Rossyjską, gdyż przekonał się, że trudniły się rozbójem. Okręty te wprowadzono do arsenału, a lud wzięto do niewoli na galery. Przed kilku dniami miano jeszcze 3 inne okręty w Dardanellach zatrzymać. Niedawno płynący z Alexandryi konwoy Austriacki zmuszony został przybić do wyspy Nausa, gdzie znajdował się Kanarys z dwiema brygami i jednym palnym statkiem. Chciał konwoy przetrząsać, lecz sprzeciwił się żywo dowódcy, poczem Kanarys wysłał jeden bryg do Lorda Cochrane po rozkazy. Ten odpisał, że niema

prawa przetrząsać okrętów idących pod konwoiem, na czem Kanarys przestał.

Gazeta Liworneńska pisze: że nadeszły w tej chwili list z Korfu pod dniem 6 Sierpnia zawiera wiadomość o pobiciu Egipcyan przez Greków. Ibrahim Basza chciał woyska swoje po poniesionej klęsce pod Megaspoleon i Kalawrytą zaprowadzić do Akro-Koryntu; lecz zaskoczyli mu Grecy w Wostycy i z wielką stratą do odwrotu zmusili.

UWIADOMIENIE.

Złotych Polskich 50 wynagrodzić obciucie się temu, kto odda zgubiony (idąc od W. Kantego Woynarowskiego z kamienicy do mieszkania moiego w Ulicę Rożaną pod L. 617) Oblig oryginalny na Summę 12 Tysięcy początkową, a po upłaceniu zł. 2500 na zł. 9500 resztującą, wydany dnia 8go Lipca 1799 r. w Krakowie przez niegdyś Jana Kantego Morsztyna i w Akta Ziemskie Krakowskie w Xiędze 12 Akt nowych czynności wieczystych folio 463 pod L. 296 intabulowany na Goszycach Wsi. Podpisana Oblig ten zgubiła jeszcze w r. 1823. Spóźniła się przez nieznaiomość z tem uwiadomieniem Publiczności. Ze zaś pomimo wszelkich dowodów innych ma zaprzeczoną wypłatę swej sumki, przeto szuka litości prosząc w czym rękę ten Oblig mógłby być, aby oddany był w Krakowie do Kamienicy W. Lębowskiej pod Nrem 483 na 2gie piętro.

Marcyanna Nieradzka.

D O N I E S I E N I E.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA KRAKOWSKIEGO.

Gdy sprzedaż przez licytacją prawem dziedzictwa Dóbr Zagorzany, publicznie obwieszczeniami kilkakrotnie głoszona, a mianowicie na dzień 10 Czerwca 1824 r. 20 Kwietnia 1825 i pierwszy Maia 1826 r. oznaczona, dla braku Konkurentów skutku nieotrzymała, też same więc dobra Zagorzany w Woiewództwie Krakowskiem, Obwodzie i Powiecie Stopnickim, pomiędzy miastem Stopnicą a Pacanowem, tudzież mile jedną od spławney rzeki Wisły, odległe, pierwotnie przez Rząd Cesarsko-Austriacki W. Wincentemu Jurkowskiemu sprzedane, a przez tegoż W. Jozefowi Goczałkowskiemu odstąpione, na teraz zaś w Administracyi Skarbowey będące, stósownie do osnowy czwartego Artykułu postanowienia J. O. Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 8 Stycznia 1818 r. i reskryptu Wysokiej Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 27 Kwietnia 1827 Nr. 23,647 zapadł ch, iako w zupełności z szacunku swego niewypłacając się, i tem samem, nie tylko w tym, ale nawt w prowizyach i podatkach Skarbowi publicznemu zadłużone, na sprzedaż przez publiczną li-

cytacja w dziedziczne prawem własności posiadanie, ze szkoda i na resico, dotychczasowego posiadacza, niniejszem po raz ostatni ze zmniejszeniem o jedną trzecią część szacunku, ogłasza; i tym celem, każdego dóbr rzeczonych nabycia chęć mającego, na dzień 15 i 30 Listopada, tudzież 15 Grudnia r. b. 1827 o godzinie 9tej ranney jako termina, tu w Biórze Kommissyi Wojewódzkiej, trzech krotnie odbydź się mającey licytacji, w Vadium poniżej oznaczone, zaopatrzonogo, wzywa.

Dobra te mają 19 poddanych; 2444 dni pieszych, i 114 dni powaby odrabiających, 14 gęsi, 28 kapłonów, 210 jay i 198 łokci przedawa z dworskiego lnu, lub konopi oddających, dzisiaj wszakże siedm pustek dwór obsiewa. Pola dworskiego mają pod 244 korcy i 12 garcy wysiewu, w łąkach zaś do korcy 30, a w ogrodach 1 3/4 korca, mają także kawałek błonia do wspólnego z poddanemi użycia, tudzież karczmę dziś do 100 złp. czyniącą, młyn zaś upadł. Zabudowania dworskie i Włociańskie reparacyi potrzebują. Dobra te płacą podatku rocznie offiary złp. 424 liwerunku w 2/3 częściach pobieranego złp. 246 gr. 22.

Do licytacji tej, główniejsze stanowią się warunki następujące:

1) Na pretium fisci, czyli cenę do pierwszego przy przysług licytacji wywołania, Bierz się summa 43,853 zł. gr. 1 i 1 szeląg, to jest: szacunek o 1/3 część zmniejszony, od summy 65,779 złp. gr. 17 kontraktem kupna i sprzedaży z Rządem Cesarsko-Austryackim, na dniu 1 Lipca 1808 spisany, a dnia 21 Lipca 1808 r. zatwierdzonym, oznaczony.

2) Każden przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć w gotowości na vadium i dnę dziesiątą część summy powyżej w ilości wymienionej, a to na bezpieczeństwo do trzymania warunku licytacji.

3) Utrzymującemu się przy licytacji, a raczej naywięcej offiarującemu, przyznanem będzie dziedzictwo; kontrakt jednakże kupna i sprzedaży, dopoki całe dzieło sprzedaży przez Wysoką Kommissyję Rządową Przychodów i Skarbu zatwierdzonem nie będzie, dla czego po dopełnieniu warunków licytacji, przez plus Offerenta, następnie zawrzeć się z nim mającego kontraktu, oddanie Dóbr w posiadanie nastąpi; mimo przecie tego,

4) Data podpisu i zamknięcie Protokołu licytacyjnego plus Offerenta w zupełności, Rząd zaś w całkowitej formie podług prawa zawarcie kontraktu obowiązane, z kąd wypływa iż niedotrzymujący warunków licytacji, utraci nie tylko całkowite vadium, ale nadto na nowo z tego szkoda i resico odbydź się mającey licytacji wszelki niedobór względnie pierwszy Offerent wynikający, na całym jego majątku Administracyjnemu poszukiwanym będzie.

5) Naywięcej ofiarujący, zaraz po zamknięciu Protokołu licytacyjnego, obowiązany jest złożyć w Kassie Głównej Wojewódzkiej tutejszey w dowodach Kommissyi Centralney Likwidacyney, to jest poświadzeniach prywatnych pretensyi do Rządu, summy z zastrzeżeniem wszakże onych ostatecznego obrachunku następujące, to jest:

a) Resztującego szacunku dóbr, summy złp. 14,659 gr. 11.

b) Prowizyi zaległej, a po dzień ostatni Grudnia r. b. 1827 wyrachowanej złp. 12,636 gr. 5.

c) Podatków po włącznie r. 1821 zalegających w summie złp. 2061 gr. 22, czyli razem w dowodach złp. 29,357 gr. 8.

Resztę zaś summy do jakiej przez licytacyją podniesioną będzie, w dniach 14 w grubey Kassowej moncie, do Kassy głównej na rzecz dotychczasowego posiadacza złożyć, z której następnie podatki, po dzień licytacji zalegać mogące, i inne należności posiadacza dotychczasowego ciężące, i ciężcyć powinny, zaspokojonemi będą. Jedną wszakże trzecią część podatku liwerunkowego, dotąd w poborze zawieszoną, gdyby opłacić uległa, do przyszłego nabywcy należeć będzie.

6) Dobra te w stosunku dopełnionych przez przyszłego nabywcę warunków tak Protokołu licytacji, jako i kontraktu, oddane w posiadanie przyszłemu Dziedzicowi w tych samych granicach, z temiż samemi użytkami i ciężarami, jak ie dziś W. Gozdakowski posiada.

7) Koszta wszelkie sprzedaży dóbr tych dotyczą, jako to: głoszenie licytacji, zawieranie kontraktu i nakoniec intromissya do przyszłego dziedzica należeć będą. To więc co przez Skarb w tej mierze wyłożonem zostanie, zwrócić obowiązany jest. W reszcie każdemu, chęć kuytowania mającemu, powzięcia stósownych z Akt informacyi, zapewnia się wolność. — W Kielcach dnia 3 Września 1827 r.

Radca Stanu Nad: Prezes, Wiskogłowski.
S. Witkowski, Zas: Sekr. Jen.